



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 569/2018-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 9. októbra 2018 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcov Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti MK REAL, s. r. o., Bratislavská 41, Malinovo, zastúpenej advokátskou kanceláriou Kolíková & Partners, s. r. o., Radvanská 21, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ Mgr. Lukáš Opett, PhD., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 217/2014 a takto

### **r o z h o d o l :**

Sťažnosť obchodnej spoločnosti MK REAL, s. r. o., odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. septembra 2018 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti MK REAL, s. r. o. (ďalej len

„sťažovateľka“), zastúpenej advokátskou kanceláriou Kolíková & Partners, s. r. o., v mene ktorej koná advokát a konateľ Mgr. Lukáš Opett, PhD., ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 217/2014 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Zo sťažnosti a z príloh k nej priložených vyplýva, že sťažovateľka vystupuje v napadnutom konaní ako odporkyňa v 1. rade. Uznesením č. k. 17 C 217/2014-85 z 12. novembra 2015 okresný súd konanie zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Sťažovateľka (odporkyňa v 1. rade) podala proti výroku o trovách konania v predmetnom uznesení v zákonom stanovenej lehote odvolanie. O tomto odvolaní rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením č. k. 2 Co 87/2016-109 z 26. januára 2017, ktoré bolo doručené okresnému súdu 8. marca 2017, a to tak, že uznesenie okresného súdu č. k. 17 C 217/2014-85 z 12. novembra 2015 v znení opravného uznesenia č. k. 17 C 217/2014-94 z 20. januára 2016 vo výroku, ktorým nepriznal náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov, zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

3. Sťažovateľka uvádza, že okresný súd v období od momentu, keď jej bolo doručené uznesenie odvolacieho súdu č. k. 2 Co 87/2016-109, t. j. od 16. marca 2017, až do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu (7. septembra 2018) nevykonal v spise žiadny úkon smerujúci k vydaniu rozhodnutia o náhrade trov konania. Sťažovateľka tvrdí, že ide o nečinnosť okresného súdu v dĺžke viac ako 1 roka a 5 mesiacov, pričom obdobie nečinnosti postihuje takmer celú dĺžku konania po doručení súdneho spisu z odvolacieho súdu. Sťažovateľka považuje uvedený postup okresného súdu za zbytočné prietahy v konaní a za porušenie jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

4. Sťažovateľka si uplatnila primerané finančné zadosťučinenie vo výške 2 000 eur, ktorú odôvodnila dĺžkou nečinnosti okresného súdu bez akejkoľvek vonkajšej príčiny a neexistenciou osobitnej zložitosti predmetnej veci.

5. Sťažovateľka preto navrhuje, aby ústavný súd prijal jej sťažnosť na ďalšie konanie a aby po jej prijatí rozhodol týmto nálezom:

*„1. Základné právo sťažovateľky, obchodnej spoločnosti MK REAL, s.r.o. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa ustanovenia čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd konaním Okresného súdu Bratislava III vo veci vedenej pod sp. zn. 17C 217/2014 porušené bolo.*

*2. Okresnému súdu Bratislava III prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 17C 217/2014 konal bez zbytočných prieťahov.*

*3. Obchodnej spoločnosti MK REAL, s.r.o. priznáva finančné zadosťučinenie v sume 2000,- EUR (slovom dvetisíc eur), ktoré je Okresný súd Bratislava III povinný vyplatiť do 30 dní od právoplatnosti tohto nálezu na účet právneho zástupcu sťažovateľky.*

*4. Okresný súd Bratislava III je povinný uhradiť sťažovateľke náhradu trovy konania v plnej výške do 30 dní od právoplatnosti tohto nálezu na účet jeho právneho zástupcu.“*

## II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd

návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

9. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07). K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (IV. ÚS 362/09, m. m. IV. ÚS 62/08).

10. Sťažovateľka namieta, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 217/2014 v rámci rozhodovania o náhrade trov konania došlo k porušeniu jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

11.1 Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

11.2 Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

12. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv neexistuje zásadnejšia odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98), čo umožňuje preskúmať ich namietané porušenie spoločne (napr. IV. ÚS 160/2018).

13. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota účastníka konania neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

14. Ústavný súd vo svojej judikatúre súvisiacej s namietaným porušením základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru opakovane konštatuje, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). Ústavný súd poukazuje na právny názor vyslovený v jeho doterajšej judikatúre, podľa ktorého ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01, III. ÚS 59/05). Na kratšie obdobia nečinnosti ústavný súd

spravidla prihliada vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili dĺžku súdneho konania (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01). V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, s'ťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

15. Zároveň ústavný súd poznamenáva, že otázka náhrady trov konania je druhotná vo vzťahu k rozhodovaniu o merite veci, ktoré je primárne spôsobilé nastoliť stav právnej istoty strán v konaní (m. m. IV. ÚS 248/2008, III. ÚS 125/2010, I. ÚS 134/2016, IV. ÚS 498/2018). Ústavný súd preto s poukazom na druhotný charakter otázky náhrady trov konania posudzuje ústavnoprávnu intenzitu porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov v takýchto prípadoch reštriktívne.

16. Zo s'ťažnosti je zrejmé, že s'ťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov iba vo vzťahu k dĺžke konania pri rozhodovaní o náhrade trov konania po tom, čo odvolací súd zrušil výrok okresného súdu o nepriznaní náhrady trov konania žiadnemu z účastníkov. Zo s'ťažnosti s'ťažovateľky ale nevyplýva, že by v namietanom období nečinnosti urgovala okresný súd, aby vydal rozhodnutie o trovách konania, resp. ani to, že by pre nečinnosť súdu podala s'ťažnosť predsedovi predmetného okresného súdu na priet'ahy. S'ťažovateľka iba uviedla, že o stave konania sa informovala telefonicky a nahliadnutím do spisu.

17. Po preskúmaní s'ťažnosti a postupu okresného súdu v napadnutom konaní ústavný súd síce dospel k záveru, že postup okresného súdu bol poznačený neodôvodnenou nečinnosťou, avšak vzhľadom na celkovú dĺžku tejto nečinnosti (1 rok a 6 mesiacov), ako aj na skutočnosť, že uvedená nečinnosť sa týka rozhodovania iba o druhotnej otázke náhrady trov konania, s prihliadnutím aj na absenciu relevantnej aktivity s'ťažovateľky voči súdu (resp. vedeniu súdu) na nápravu tohto stavu ústavný súd uzavrel, že v uvedenom prípade nejde o nečinnosť v takej ústavne relevantnej intenzite, na základe ktorej by po prijatí s'ťažnosti na ďalšie konanie bolo možné vysloviť porušenie s'ťažovateľkou označených práv.

Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľky pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

18. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti stratilo opodstatnenie zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky, keďže rozhodovanie o nich je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy).

19. Pre úplnosť ústavný súd dodáva, že toto rozhodnutie nebráni sťažovateľke obrátiť sa opätovne so sťažnosťou na ústavný súd, ak by v budúcnosti okresný súd v napadnutom konaní pokračoval v neodôvodnenej nečinnosti.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. októbra 2018